

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. október 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt ... I. r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. június 29. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.822/2016. számú ítéletét megváltoztatja.

... I. r. és ... II. r. vádlottaknak a történeti tényállás 1. pontjában írt cselekményét 1 rendbeli hivatali visszaélés büntettének [Btk. 305. § c) pont] minősíti, amelyet az I. r. vádlott felbujtóként, míg II. r. vádlott közvetett tettesként követett el.

... IV. r. vádlottat 1 rendbeli felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette [Btk. 305. § a) pont] miatt emelt vád alól tekinti felmentettnek.

... II. r. vádlottal szemben alkalmazott katonai mellékbüntetést a soron következő fizetési fokozatba elősorolásra előírt várakozási idő 1 (egy) évvel történő meghosszabbításaként tekinti kiszabottnak.

... II. r. vádlott esetében a halmazati büntetésre való utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... I. r., ... II. r., ... III. r. és ... IV. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy ... IV. r. vádlott születési helye H....

... II. r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 10.880,- (tízezer-nyolcszáznyolcvan) forint bünygyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. június 29. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.822/2016. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettében, a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettében, valamint a

Btk.305.§ c) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 1 évi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Kötelezte az I.r. vádlottat 14.402,- ft bünygyi költség megfizetésére. ... II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, valamint a Btk.305.§ c) pontjába ütköző közvetett tettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 100 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 100.000,- ft pénzbüntetésre, valamint a főtörzsőrmesteri rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő 1 évvel történő meghosszabbítására ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 20 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Kötelezte a II.r. vádlottat a vonatkozásában felmerült 137.040,- ft bünygyi költség megfizetésére. ... III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, ezért 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 200.000,- ft pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Kötelezte a III.r. vádlottat 14.402,- ft bünygyi költség megfizetésére. H...i Ferenc polgári egyén V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ c) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért 400 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 400.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Ellenben ... polgári egyén IV.r. vádlottat az ellene a Btk. 305.§ a) pontjába ütköző 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Úgy rendelkezett, hogy az ügyben felmerült további 14.402,- ft bünygyi költséget az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindegyik vádlott tekintetében három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be az I.r. és II.r. vádlottak javára, valamint a IV.r. vádlott terhére. Az I.r. és II.r. vádlottak esetében téves jogi minősítés miatt, míg a IV. r. vádlott esetében bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében. A III. és V.r. vádlottak tekintetében az ítéletet tudomásul vette. Az I.r. vádlott és védője, valamint a II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A III.r. vádlott és védője okának megjelölése nélkül jelentettek be fellebbezést. A IV.r. vádlott és védője, valamint az V.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. Így az elsőfokú ítélet az V.r. vádlott tekintetében 2017. július 3. napján jogerőre emelkedett.

A katonai ügyész az ügyben előterjesztette fellebbezése részletes, írásbeli indoklását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az I.r. vádlottat az 1. tényállási pont tekintetében a Btk.305.§ c) pontjába ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, míg a II.r. vádlottat a Btk.305.§ c) pontjába ütköző közvetett tettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében mondja ki bűnösnek. Indítványozta még, hogy a bíróság a IV.r. vádlottat a 2. tényállási pont tekintetében a Btk.305.§ a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében mondja ki bűnösnek és ítélje börtön fokozatú szabadságvesztésre, továbbá a közügyek gyakorlásától tiltsa el. Ezen túlmenően rendelje el az Egri Törvényszék 4.Bf.1.../2014/5. számú ítéletével kiszabott 2 évi próbaidőre felfüggesztett, 1 évi börtönbüntetés végrehajtását. Az ítélet rendelkező részét javítsa ki úgy, hogy a bíróság 2016. december 16. napja helyett december 15.-én tartott az ügyben tárgyalást. Kifejtette azon álláspontját, hogy tévedett az elsőfokú bíróság az 1. tényállási pont értékelésében, amikor az I.r. és II.r. vádlottak cselekményét 2-2 rb. hivatali visszaélésnek minősítette. Nem minősíthető ugyanis külön az adatok megszerzése, valamint azok átadása. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a IV.r. vádlottat felmentette, mert a IV.r. vádlott rábírta az I.r. és a III.r.

vádлотта kötelességszegő magatartásukra. Az I.r. vádlott a baleseti helyszínen megjelent, pedig nem is volt szolgálatban. Emellett a IV.r. vádlott háláját fejezte ki az I.r. vádlottnak és megbeszéltek, hogy milyen kitalált történetet adnak elő, hogy a kötelességszegésből eredő hátrány ne merüljön fel. A IV.r. vádlott ismeretlen személlyel a balesetes gépjármű felelősségbiztosításának utólagos megkötéséről beszélt. Ennek alapján tehát tényről-tényre helytelenül következett a bíróság, amikor a IV.r. vádlott bűnösségét nem állapította meg. A vádlott magatartása vagy felbujtói, de legalább bűnsegédi minőségben elkövetett hivatali visszaélésnek minősül. A Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a tényállást az ügyészség szerint ki kell egészíteni azzal, hogy a IV.r. vádlott az I.r. és III.r. vádlottak hivatali kötelességszegő magatartásáról tudott, cselekményükre szándékerősítően hatott. Az iratok tartalma ténybeli következtetés és felvett bizonyítás alapján ez megállapítható.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.607/2017. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r., II.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában változtassa meg, és az I.r. és II.r. vádlottak 1. tényállásban írt cselekményét minősítse 1 rb. a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének, melyet az I.r. vádlott felbujtóként, míg a II.r. vádlott közvetett tettesként követett el. A IV.r. vádlott bűnösségét a 2. tényállási pont kapcsán állapítsa meg a Btk.305.§ a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettében, melynek alapján vele szemben végrehajtandó börtönbüntetést és közügyektől eltiltást szabjon ki, továbbá rendelje el a 2 évi próbaidőre felfüggesztett 1 évi börtönbüntetés végrehajtását. Ezen túlmenően az ítélet rendelkező része bevezető részében az egyik tárgyalási napot 2016. december 16.-ról 2016. december 15-re javítsa ki. Az I.r. és II.r. vádlottaknak az 1. tényállásbeli cselekményével kapcsolatban, és a IV.r. vádlott bűnössége megállapítása tekintetében az elsőfokon eljáró katonai ügyésszel egyezően fejtette ki az álláspontját.

A III.r. vádlott védője az ügyben előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indoklását, amelyben az eredeti fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a vádlottat az ellene emelt vád alól bizonyítottság hiányában mentse fel. Másodlagos indítványként a lefokozás katonai büntetés mellőzésére tett indítványt. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozatlan, ellentétes az iratok tartalmával és a bíróság tényről további tényre is helytelenül következtetett. Az egyértelműen megállapítást nyert, hogy a baleseti helyszínen megjelenő és a konkrét felelősséget meg nem állapító helyszínelőnek írásos jelentést kellett volna készítenie, azonban ennek elmaradása legfeljebb mulasztás, gondatlan magatartás, amely fegyelmi eljárás alapját képezheti. Ezen túlmenő, célzatos bűncselekmény megállapítására utaló bizonyítékok azonban nem merültek fel. Megállapítható, hogy a III.r. vádlott a tevékenység irányítási központ felé a jelentését megtette. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság részéről bizonyítatlan elemek kerültek a tényállásba. Részletesen értékelte a védő az elsőfokú bíróság által már értékelt bizonyítékokat, és azokból az ítéletben írtaktól eltérő következtetést vont le, mely szerint megalapozhatja védence felmentését. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy indokolatlan egy jó rendőrnek a szolgálatból való eltávolítása, és a lefokozást az ítéleti belső arányosság sem indokolja.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője a katonai ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. A 2. tényállási pont kapcsán kifejtette, hogy az a Be.351.§ (2) bekezdés b) és d) pontjai alapján megalapozatlan, egyrészt hiányos, másrészt az elsőfokú katonai tanács helytelen ténybeli következtetést vont le. Azt nem állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a IV.r. vádlott rábírta volna az I.r. és III.r. vádlottakat hivatali visszaélés elkövetésére. Ezen álláspontját megindokolta. A IV.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy az I.r. vádlott

nem volt szolgálatban. A telefonbeszélgetésben utólagosan a IV.r. vádlott az I.r. vádlott közvetítésével háláját fejezte ki a III.r. vádlott irányába. Szintén a telefonbeszélgetés során megbeszélés tárgya volt az, hogy a III.r. vádlott milyen történetet ad majd elő a rendőrségen a balesettel kapcsolatban. A IV.r. vádlott az I.r. és III.r. vádlottat beleegyezésével támogatta, magatartása szándékerősítő volt. Tehát a hivatali visszaélést a IV.r. vádlott mint bünséged valósította meg. Az 1. tényállási pont kapcsán kifejtette a másodfokon nyilvános ülésen eljáró katonai ügyész, hogy tévedett az elsőfokú bíróság a jogi minősítés tekintetében, amikor az I.r. és II.r. vádlottak cselekményét 2-2 rb. hivatali bűncselekménynek minősítette. Az adat megszerzése és átadása nem külön bűncselekmény, hanem az átadás büntetlen utócslekménynek tekintendő. Kifejtette továbbá, hogy a III.r. vádlott védője fellebbezése indokolásában kifejezetten hangsúlyozta, hogy nem mérlegelést támad, azonban az ott leírtak egyértelműen az elsőfokú katonai tanács által már értékelt bizonyítékok újraértékelésére, átmérlegelésre irányulnak. Ezekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az I.r. és II.r. vádlottak 1. tényállási pontban írt cselekményét minősítse 1-1 rb. hivatali visszaélés büntettének, melyet az I.r. vádlott mint felbujtó, a II.r. vádlott pedig mint közvetett tettes valósított meg. A 2. tényállási pont esetében a másodfokú bíróság egészítse ki a tényállást, és a IV.r. vádlott bűnösségét állapítsa meg bűnségdként elkövetett hivatali visszaélés büntettében. Vele szemben végrehajtandó börtönbüntetést szabjon ki, és a rendelje el a korábbi, próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását. A II.r. vádlott esetében a katonai mellékbüntetést változtassa meg és őt a soron következő fizetési fokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélje. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében utalt arra, hogy mind ő mind védence a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, és az I.r. vádlott beismerő vallomást tett. Nem vitatta, hogy védence által kezdeményezett lekérdezés szabálytalan volt, de továbbra is fenntartotta azon álláspontját, hogy mindez bűnüldözési érdeket szolgált, mert a szabálytalan lekérdezés által nyert információ alapján csalás miatt büntetőeljárást lehetett indítani. Utalt azonban a védő arra, hogy a mérlegelés útján megállapított tényállást nem támadja, és elfogadja az elsőfokú ítéletben kifejtett jogi érvelést is. Hivatkozott arra, hogy védence kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, és jelenleg - szabadságvesztésének ideje alatt - nagyszülők segítik a családot. Ezen körülményekre figyelemmel - álláspontja szerint - védencével szemben a próbaidő enyhítésére is lenne lehetőség, azonban ha erre a másodfokú tanács nem lát lehetőséget, akkor az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A védő az ügyészség jogi minősítéssel kapcsolatos álláspontját nem vitatta. A II.r. vádlott védője utalt arra, hogy védencével együtt a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, figyelemmel azonban arra, hogy az ügyészség védence javára jelentett be fellebbezést, és emiatt vele szemben már halmazat megállapítására nincs lehetőség, jelentősebb enyhítés is indokolt lehet. Ezért a katonai mellékbüntetés mellőzésére valamint a kiszabott pénzbüntetés enyhítésére tett indítványt.

A III.r. vádlott védője a fellebbezését és annak írásbeli indokolását fenntartotta. Perbeszédében kifejtette azon álláspontját, hogy attól, hogy az elsőfokú ítélet deklarálja, hogy mérlegelés útján került megállapításra a tényállás, még nem jelenti azt, hogy az a mérlegelés helyes. Az I.r. vádlott tevékenysége nem azonos a III.r. vádlott tevékenységével, az nem együttes magatartást. Utalt arra hogy nem feladata azzal foglalkozni, hogy az I.r. vádlott miért vette tudomásul az ítéletet, de vele szemben voltak lehallgatási anyagok, a III.r. vádlottal szemben azonban ilyen közvetlen lehallgatási anyag nem került értékelésre. Formailag tekinthető beismerésnek az, hogy a III.r. vádlott elismerte, hogy nem írt kisjelentést, de ebből nem következik, hogy célzatos bűncselekményt követett volna el. Utalt arra, hogy védence a tevékenység irányítási központ felé a szóbeli jelentését megtette, és azt tudomásul vették. Az írásbeli kisjelentés hiánya legfeljebb szakszerűtlen magatartásként értékelhető,

amely fegyelmi vétség megállapítására alkalmas. A vádlott nem tudta, hogy az autóban megsérült egy gyerek, kikerkezésekor erről nem szerzett tudomást. Nem merült fel egyetlen adat sem, amely arra utalt volna, hogy ... r. főörzsőrmester azért nem helyszínel, hogy utólag ne lehessen rekonstruálni a történetet. A III.r. vádlott az I.r. és IV.r. vádlott telefonbeszélgetéseinek tartalmát nem ismerte. Az elsőfokú ítélet indokolásában idézett rendőri álláspontok, inkább az elvárásnak való utólagos megfelelésről szólnak. A III.r. vádlottnak jogtalan előnyszerzési célzata nem volt, és egyetlen bizonyíték sem utalt arra, hogy ő tudott volna kiskorú ... sérüléséről. Semmi sem bizonyítja, hogy azért tekintett el a helyszíneléstől, hogy a IV.r. vádlottat mentse. A védői álláspont szerint az általa kifejtettek nem a tényállás felülmérlegelésére irányulnak, egyszerűen arról van szó, hogy az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás nem felel meg a bíróság által megismert bizonyítékoknak. Erre figyelemmel elsődlegesen védence felmentésére tett indítványt. Másodlagos indítványként a védenccével szemben kiszabott lefokozás enyhítését kérte. Utalt arra, hogy még a belső arányok szerint is indokolt ez az enyhítés. Kifejtette továbbá azon álláspontját, hogy a III.r. vádlott rendőri szolgálatra való alkalmasságáról nem a bíróságnak, hanem a vádlott előljáróinak kell döntenie.

A IV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyására, másodszorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy nem fogadható el a másodfokú ügyészség azon álláspontja, hogy a Be.351.§ (2) bekezdés b) és d) pontjaiban írt megalapozatlansági okokra figyelemmel a tényállás kiegészítésének és az ítélet megváltoztatásának van helye. A másodfokú ügyészség képviselője által indítványozott kiegészítés a tényállás tekintetében csak a meglévő bizonyítékok újraértékelése után történhet meg. Az elsőfokú katonai tanács ugyanis részletes bizonyítási eljárást folytatott le. Az értékelését, a döntéshez vezető gondolatmenetet rögzítette ítélete indokolásában. Helyesen állapította meg, hogy nincs olyan bizonyíték, nincs olyan hanganyag, amely a IV.r. vádlott részéről valamilyen rábírást tartalmazna. Utalt arra a védő, hogy álláspontja szerint kiskorú ... nagyobb valószínűséggel a lépcsőn való leguruláskor sérülhetett meg, és nem a járműben. Figyelemmel azonban arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok mérlegelésével állapította meg a tényállást, így nincs lehetőség annak megváltoztatására és védence bűnösségének akár bűnsegédi, akár felbujtói minőségben való megállapításra. Az ügyészi indítvány a felülmérlegelés tilalmába ütközik. A másodlagos indítványával kapcsolatban azonban kifejtette, hogy bár az elsőfokú katonai tanács megindokolta a védő által előterjesztett bizonyítási indítvány elutasítását, és ítéletében igen részletesen foglalkozott a titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatóságával azonban nem lehet tudni, hogy mi az a 2014-s ügy, amelyre figyelemmel maga titkos információgyűjtés az eljárás megindult. A IV.r. vádlott terhére rótt magatartás ugyanis 2015. évi dátumozású, tehát nem lehet megállapítani azt, hogy a célhoz-kötöttség, mint követelmény a titkos információgyűjtés során megvalósult-e. Erről csak abban az esetben lehetett volna meggyőződni, ha az NVSZ által készített teljes iratanyag beszerzésre került volna. Ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése lehet indokolt.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy bűncselekményt nem követett el, részéről csak mulasztás valósult meg a jelentés tekintetében. Egyebekben csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A katonai ügyész, valamint a III.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bíróság eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírálta. A Be.349.§ (1) bekezdésére figyelemmel azonban

mellőzte a felülbírálatot az V.r. vádlott tekintetében, figyelemmel arra, hogy az ő esetében az elsőfokú ítélet már jogerőre emelkedett.

A katonai ügyésznek a IV.r. vádlott bűnösségének megállapítására irányuló fellebbezése, továbbá a III.r. vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése, valamint a IV.r. vádlott védőjének a hatályon kívül helyezésre irányuló másodlagos indítványa nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság az előzményi iratokat nem szerezte be, azt a másodfokú bíróságnak kellett pótolnia. A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett, még ha a határozat indokolása sajátosan is lett szerkeztve. Az 1. tényállási pont kapcsán az I. r. vádlott sem a nyomozás során, sem a tárgyalás első szakaszában nem kívánt vallomást tenni, csupán büntetőjogi felelősségét tagadó rövid nyilatkozatot tett. A tárgyalás későbbi szakaszában azonban részben beismerő vallomást tett. A cselekmény elkövetését beismerte azzal, hogy konkrét adatot információt az V.r. vádlottnak nem adott át, csupán a megismert adatok alapján figyelmeztette arra, hogy kivel áll szemben, tegyen feljelentést. A II.r. vádlott a tárgyaláson teljes körű beismerő vallomást tett. Az V.r. vádlott a nyomozás során nem kívánt vallomást tenni, rövid a büntetőjogi felelősségét tagadó nyilatkozatot tett. A tárgyaláson felolvasásra került a nyomozás során tett írásbeli vallomása, melyben ténybelileg elismerte a bűncselekmény elkövetését, azzal, hogy nem volt tisztában ezzel, hogy kérése az I.r. vádlott felé milyen következményekkel járhat, valamint nem volt tudomása arról, hogy az I.r. vádlott az ő kérése teljesítésébe a II.r. vádlottat is bevonja.

Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor az 1.sz. tényállást az I.r. és V.r. vádlottak ténybeli beismerése, a II.r. vádlott teljes körű beismerő vallomása, a tárgyaláson kihallgatott ... tanú vallomása, az adatok lekérdezésével kapcsolatos okirati bizonyítékok, valamint a titkos információgyűjtés során beszerzett lehallgatási anyag alapján állapította meg. A katonai tanács ítélete 8. és 9. továbbá 14-17. oldaláig értékelte az általa megismert bizonyítékokat. Meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért az elsőfokú ítéletben rögzített történeti tényállást állapította meg.

A 2. tényállási pont kapcsán az I.r. vádlott érdemi vallomást nem, csupán a tárgyaláson a bűnösségét tagadó nyilatkozatot tett. A III.r. vádlott a tárgyaláson formális vallomást nem kívánt tenni, csupán rövid, a bűnösségét tagadó nyilatkozatot tett, valamint felolvasta az írásbeli vallomásaként megjelölt iratot, melyben ugyancsak tagadta a terhére rótt bűncselekményt. Védekezést terjesztett elő, melyben elismerte, hogy a vádban megjelölt helyen és időben valóban intézkedett a IV.r. vádlottal szemben, akit lepriorált, megszondáztatott, azonban az volt az álláspontja, hogy nem róható fel neki a baleset bekövetkezése, a személyi sérülésről pedig nem volt tudomása. A járőrt helyszínre küldő tevékenység irányítási központnak jelentést tett. A helyszínen megjelent az I.r. vádlott, azonban intézkedése kapcsán nem kért tőle semmit. A IV.r. vádlott a tárgyaláson vallomást tett, melyben tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Elismerte, hogy a vádban megjelölt helyen és időben közlekedve balesetet szenvedett. Arra hivatkozott, hogy egy kislány akart elé szaladni az útestre, félrerántotta a kormányt és a fának ütközött. Az autóban tartózkodott a huga és annak kisfia is, akit épp orvoshoz vittek, mert korábban legurult lépcsőn és beütötte a fejét. Tehát a gyermek nem a baleset során sérült meg. A III.r. vádlott jelent meg a rendőrség részéről a helyszínen, aki őt meghallgatta, lepriorálta és megszondáztatta. **...Az I.r. vádlottat** a IV.r. vádlott értesítette a balesetről, de nem azért, hogy ő ott bármit is tegyen, intézkedjen, hanem egy kulcsot akart átadni neki. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor az I.r. vádlott tagadó tartalmú

nyilatkozatával, a III.r. vádlott tagadó írásbeli vallomásával, valamint a IV.r. vádlott hozzátartozóinak vallomásával szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott rendőr tanúk egybehangzó vallomása, az ütközést követően a helyszínen megjelent helyi lakos tanúk vallomása, az igazságügyi orvosszakértő véleménye, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, továbbá a titkos információgyűjtés során keletkezett lehallgatási anyag alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság a 2. tényállási ponttal kapcsolatos bizonyítékokat ítélete 8-11.-ig majd 17.- 25. oldaláig értékelte, és logikus meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I.r. és III.r. vádlottak tagadását, valamint védekezését, továbbá az azokat alátámasztó érdekelt hozzátartozó tanúk vallomását fogadta el a tényállás alapjául. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, akkor sem, amikor észlelte ugyan a IV.r. vádlott vallomásának ellentmondásait, azonban a rá vonatkozó egyes bizonyítékok értékelése után, vele szemben terhelő történeti tényállást nem állapított meg. Helyesen rögzítette, hogy ezen vádlott terhére a bűnösséget kétséget kizáróan bizonyító bizonyíték nem állt rendelkezésre.

Észlelte azonban a másodfokú katonai tanács, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített 2. tényállás részben hiányos, ugyanis ezen tényállási pont ugyanis nem tartalmazza a IV.r. vádlott tekintetében a bizonyítékok értékeléséből levont következtetést. Megállapítható ugyanakkor, hogy ez a körülmény az ítélet indokolása 33. oldal 5. bekezdésében rögzítésre került. A Kúria több határozatában kifejtette, hogy az ítéletnek a tényállásra vonatkozó, de az indokolásban rögzített megállapításai a tényállás részét képezik. (Kúria Bhar.I.1552/2012/5. sz. döntés) Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a tényállás 2. pontjára vonatkozó, az indokolás 33. oldal 5. bekezdésében írt azon megállapítást, hogy: "A bíróság kétséget kizáróan nem tudta megállapítani, hogy a IV.r. vádlott rávette volna az I.r. vádlottat, hogy a baleset helyszínére menjen és ott vegye rá a III.r. vádlottat, hogy a kötelességét szegje meg a IV. r. vádlott érdekében" megállapítást a történeti tényállás 2. pontjába átemelte. Egyúttal kiegészíti a 2. tényállást azzal, hogy: „A IV.r. vádlott szerepe az ügyben tehát kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást.” Ezen túlmenően a másodfokú katonai tanács a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a rendelkezésre álló bünyügyi kérdőjegy alapján az I.r. vádlott személyi körülményeit kiegészíti azzal, hogy: „A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. november 20. napján kelt és 22. napján jogerőre emelkedett Kb.II.1.../2011/4. számú ítéletével szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 40 napi tétel, napi tételenként 2.500,- ft, összesen 100.000,- ft pénzbüntetésre ítélte.” Továbbá a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítélet történeti tényállása 1. pont 7. oldal 2. bekezdésében az I.r. vádlott vonatkozásában a névelírást helyesbíti.

A IV.r. vádlott védője másodlagos indítványként az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt. Ennek indokaként azt jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság az indítványát elutasítva nem szerezte be a titkos információgyűjtéshez kapcsolódó teljes iratot. A Be.206/A.§-a a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságával foglalkozik. A bíróság feladata a titkos információgyűjtés eredménye felhasználhatósága törvényi előfeltételeinek a vizsgálata. Az elsőfokú bíróság ítélete 11. oldal közepétől a 14. oldal utolsó előtti bekezdésig igen alaposan, részletekbe menően foglalkozott ezen feltételek meglétének vizsgálatával, és megalapozottan hozott olyan döntést, hogy a lehallgatási anyag a tényállás megállapítása során felhasználható. Erre figyelemmel a IV.r. vádlott védőjének az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányuló indítványa eredményre nem vezethetett.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a

másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A III.r. vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak. A védőnek a megalapozatlanságra, iratellenességre és helytelen ténybeli következtetésre történő hivatkozása nem alapos, a fellebbezés indokolásának szövege alapján is egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét támadja. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú katonai tanács által kiegészített, illetve helyesbített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a III.r. vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újra értékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

A katonai ügyésznek az I.r. és II.r. vádlottak tekintetében a jogi minősítés megváltoztatására irányuló fellebbezése alapos.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I.r.-III.r., vádlottak bűnösségét illetően, az I.r. és II.r. vádlottak esetében azonban tévedett a cselekmény jogi minősítésekor. Az 1. tényállási ponthoz kapcsolódóan a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztálya a 2. Nyom.1165/2015. számú vádiratában az I.r. és II.r. vádlottakat 1-1 rb. a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettével vádolta, melyet az I.r. vádlott felbujtóként, míg a II.r. vádlott közvetett tettesként követett el. Ugyanezen cselekménnyel összefüggésben az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott bűnösségét a Btk.305.§ c) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettében, valamint a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettében is megállapította. A II.r. vádlott 1. tényállási pontban írt cselekményét a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének, valamint a Btk.305.§ c) pontjába ütköző közvetett tettesként elkövetett hivatali visszaélés büntettének is minősítette. A másodfokú katonai tanács osztotta a katonai ügyésznek, valamint a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek azon álláspontját, hogy ezen vádlottak egy cselekménysorként rögzített tényállásszerű magatartása nem minősülhet 2 rb. hivatali visszaélésként. Az nem kétséges, hogy a hivatali visszaélés az I.r. és II.r. vádlottaknak a harmadik személy részéről jogtalan előny szerzését célzó hivatali helyzettel egyéb módon való visszaéléssel már megvalósult. A befejezett bűncselekmény megállapításához tehát nem szükséges valamely további eredmény bekövetkezése, azonban ez nem jelenti azt, hogy a jogtalan előny tárgyát képező információ megszerzése és továbbadása elkülönülhetne, és az két bűncselekmény megállapítását eredményezhetné. A két magatartás egyetlen bűncselekményként kerül értékelésre. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és ... I.r. és ... II.r. vádlottaknak a történeti tényállás I. pontjába írt cselekményét 1 rb. a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének minősítette, amelyet az I.r. vádlott felbujtóként, még a II.r. vádlott közvetett tettesként követett el.

Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... III.r. vádlott bűnösségét a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettében megállapította a 2. tényálláshoz kapcsolódóan, valamint amikor ugyanezen tényállási ponthoz köthetően az I.r. vádlott bűnösségét további 1 rb. hivatali visszaélés büntettében állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogi indokolását annyiban egészíti ki, hogy: az I.r., II.r. és III.r. vádlottak a Btk.459.§ (1) bekezdés 11.k. pontja alapján hivatalos személynek voltak tekintendők.

Helyesen járt el a katonai tanács akkor is, amikor a IV.r. vádlott tekintetében azt rögzítette, hogy kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a terhére rótt bűncselekményt elkövette, ezért felmentő ítéleti rendelkezést hozott. Arra azonban nincs lehetőség, hogy a bíróság a vádirati cselekményt átminősítve hozzon felmentő rendelkezést. A IV.r. vádlottat az ügyészség a Btk.305.§ a) pontjába

ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetével vádolta. Az elsőfokú bíróság azonban 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól mentette fel. Ezért a másodfokú katonai tanács a IV.r. vádlottat 1 rb. a Btk.305.§ a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól tekinti felmentettnek. Az elsőfokú ítélet hiányosan tartalmazza a IV.r. vádlott esetében a felmentést megalapozó jogszabályi rendelkezéseket, amelyeket a másodfokú katonai tanács annyiban pótol, hogy a felmentő rendelkezés a Be.4.§ (2) bekezdésén és a Be.6.§ (3) bekezdés b) pontján és a Be.3....§ (1) bekezdésén alapszik. Az előzőekben írtakra figyelemmel a IV.r. vádlott bűnösség megállapítását célzó ügyészi fellebbezés ugyancsak a felülmérlegelés tilalmába ütközik, ezért az eredményre nem vezethetett.

A III.r. vádlott védőjének az enyhítésre, a lefokozás mellőzésére irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel az I.r., II.r, és III.r. vádlottak tekintetében az enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett, amikor a bűncselekményeket halmazatban és az ellene folyó büntetőeljárás hatálya alatt megvalósító I.r. vádlottal szemben a rendelkező részben írt szabadságvesztés büntetést szabta ki. Nem tévedett akkor sem, amikor a cselekmények tárgyi súlyára és a jelentős súlyú enyhítő körülményekre figyelemmel lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére. Mind a szabadságvesztés tartama, mind a próbaidő tartama törvényesen került meghatározásra. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az eddig kifogástalan életvitelű és magatartásukkal egyetlen bűncselekményt megvalósító II.r. és III.r. vádlottak esetében lehetőséget látott a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A II.r. és III.r. vádlottak esetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma a cselekménnyel arányos, míg a napi tétel összege méltányosan a törvényi minimumban került meghatározásra. A gyermekét jelenleg egyedül nevelő II.r. vádlott vonatkozásában indokoltan döntött az elsőfokú katonai tanács részletfizetés engedélyezéséről. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a II.r. vádlottat katonai mellékbüntetésként a főtörzsőrmesteri rendfokozatban előlépésre előírt várakozási idő egy évvel történő meghosszabbítására ítélte. A Btk.140.§ (1a.) bekezdésében foglaltak szerint várakozási idő meghosszabbítása esetén a rendőrség az Országgyűlési Őrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja esetében a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő hosszabbodik meg. Ezért a II.r. vádlottal szemben alkalmazott katonai mellékbüntetést a másodfokú bíróság a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő egy évvel történő meghosszabbításaként tekinteti kiszabottnak. Az ítélet tábla katonai tanácsa a II.r. vádlott esetében a halmazati büntetésre való utalást mellőzi. A jogi minősítés megváltoztatására figyelemmel sem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a III.r. vádlottat katonai büntetésként lefokozásra is ítélte. Nem kétséges, hogy a III.r. vádlott - a tényállásban rögzítettek szerint - a város belterületén nagy sebességgel közlekedő, és ebből következő balesetet, valamint egy kiskorú gyermek sérülését okozó személynek nyújtott segítséget olyan módon, hogy annak felelőssége a későbbiekben ne is legyen vizsgálható. A vádlott a hivatali és szolgálati feladatai figyelmen kívül hagyásával, illetve azzal szembe helyezkedve mellőzte a cselekmény kivizsgálását és dokumentálását. Nem kétséges, hogy magatartásával méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, ezért a legsúlyosabb katonai büntetés kiszabása nem volt mellőzhető.

Az elsőfokú ítélet indokolása 33. oldal 3. bekezdésében a IV.r. vádlott ügyeskedő vállalkozóként való megjelölése nem indokolt, ezért ezt a kifejezést a másodfokú katonai tanács mellőzi. Ezen túlmenően az elsőfokú katonai tanács az elsőfokú ítélet indokolása 26. oldal alulról harmadik bekezdésében a 27. oldal első és utolsó előtti bekezdésében, a 30. oldal harmadik és utolsó

bekezdésében, az I.r. vádlott, valamint a 28. oldal második és utolsó bekezdésében a II.r. vádlott helytelen névleírását ugyancsak helyesbíti valós nevüknek megfelelően.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyta, azzal, hogy a IV.r. vádlott születési helye: H....

Az ítélet tábla katonai tanácsa a II.r. vádlottat a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a részére kirendelt védő díjaként a másodfokú eljárásban felmerült 10.880,- ft bünyügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítélet tábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. október 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r., ... II.r., ... III.r. és ... polgári egyén IV.r. vádlottak esetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és az I.r. vádlott szabadságvesztése, végrehajtható.

Budapest, 2017. október 13.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:

...